

EXPOSICIÓ

MUM/E

Història i compromís de les germanes Úriz

Des del 12 de novembre de 2016 al 26 de febrer de 2017

Obert de dimarts a dissabte de 10 a 18 h i diumenges i festius de 10 a 14 h. Tancat el dilluns excepte festius

MUME, Carrer Major, 43-47 (la Jonquera)

de d'Escola Nova Unificada (el CENU), l'organisme central en què es va dur a terme la revolució pedagògica.

Amb l'acabament de la guerra, les germanes Úriz van haver d'emprendre el camí de l'exili. Ben aviat, però, es van veure atrapades pels esdeveniments que van sacsejar Europa, des de la guerra mundial fins a la consolidació de l'Europa dels blocs. El professor Salomó Marquès, en el seu llibre sobre l'exili dels mestres, recull el testimoni de Josep Alcobé, en què destaca el compromís humanitari de Josefa Úriz: "Sota condicions molt difícils de persecució es va encarregar dels mestres que havien estat conduïts a camps de concentració i per tal d'intentar salvar-ne el major nombre possible i enviar-los a països americans que semblaven més segurs." Les dues germanes es van implicar en la resistència francesa, especialment a través de l'agrupació de maquisards, integrada per militants del PCE i el PSUC. Després de la victòria aliada, Josefa i Elisa Úriz se centraran en les organitzacions femenines, com ara la Unión de Mujeres Españolas (la UME) o la Federació Democràtica Internacional de Dones (FDIM).

Elisa Úriz amb els veïns al Berlín oriental

La ideòloga dels drets dels infants

El 1948, Elisa Úriz va proposar una jornada "reivindicativa i mobilitzadora" i una Carta de Drets de l'Infant, amb l'objectiu de garantir unes condicions adequades i una igualtat d'oportunitats efectiva. Es tracta de l'embrí del Dia Internacional de l'Infant, proclamat per l'ONU el 1956, i de la Carta Internacional dels Drets de l'Infant, aprovada tres anys després.

El compromís a favor de l'alliberament de França hauria d'haver implicat, en teoria, un reconeixement de les autoritats democràtiques. Contràriament, les germanes Úriz van pagar de valent la seva militància comunista i l'espiral de repressió generada arran de la guerra freda. El 7 de setembre de 1950, el govern francès va emprendre l'anomenada operació Bolero-Paprika, ordida per reprimir una suposada invasió soviètica d'Europa. Pocs mesos després, el secretari d'Estat francès va ordenar la seva expulsió amb "urgència absoluta", amb l'argument que la seva presència a territori francès "posava en risc l'ordre públic".

Les dues germanes, juntament amb milers de militants comunistes, foren deportades a Berlín oriental, que s'acabaria convertint en el seu destí final. Pepita Úriz va morir pocs anys després, el 1958, i les seves cendres foren enterrades al cementiri de Friedrichsfelde, si bé amb el pas dels anys tant la làpida com l'urna van desaparèixer, talment com si es tractés d'una mala jugada del destí, obsedit a esborrar-ne qualsevol rastre. La seva germana Elisa va morir vint-i-un anys més tard.

Viu l'Estany!

Web: www.viulestany.cat Viu l'Estany 93 830 30 00

Viu un poble singular del Moianès

#minadedesguàs #itineraris

#paisatgecultural #natura

#monestir #romànic #viulestany

#centredevisitants #nothopotsperdre!